

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1687/12 - 2011 ජනවාරි 04 වැනි අගනරුවාදා - 2011.01.04

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : T23/CO/50/2005. නඩු අංකය : A 3145

කාර්මික ආරාමුල් පනත (131 වැනි අධිකාරය)

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2005.11.24 දින දරන නියෝගයෙන් බේරුම් කිරීම මගින් විසඳීම සඳහා යොමු කරනු ලැබූ පැපිලියාවල, ගණිතම දකුණ, අංක 210 හි ආර්. ඩී. පී. ජයරත්න මහත්මිය හා කොළඹ 12, ශ්‍රී සංඝරාජ මාවත, අංක 541, කැ.පෙ. 267 හි පිහිටි සීමාසහිත ගෙඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සංස්ථාව අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් සම්බන්ධයෙන් බේරුම්කරු විසින් මා වෙත ලබා දෙන ලද අංක A 3145 දරන ප්‍රදානය 2009.10.30 දිනැති හා අංක 1625/26 දරන රජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.

එම ප්‍රදානය සම්බන්ධයෙන් කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 34 වගන්තිය යටතේ බේරුම්කරු විසින් මා වෙත ලබා දී ඇති 2010.11.02 දිනැති අර්ථ නිරූපණය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය ප්‍රකාර මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. විරසිංහ,
වැඩබලන කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2010 දෙසැම්බර් මස 23 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

ආර්. ඩී. පී. ජයරත්න මිය,
අංක 210, ගණිතම දකුණ,
පැපිලියාවල ;

හා

සීමාසහිත ගෙඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සංස්ථාව,
කැ.පෙ. 267,
අංක 541, ශ්‍රී සංඝරාජ මාවත,
කොළඹ 12.

අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් සම්බන්ධයෙන් ම විසින් ලබා දී ඇති අංක 3145 දරන 2009.07.15 දිනැති බේරුම්කරු ප්‍රදානය සම්බන්ධව යි

පැමිණිලිකාර සේවිකාවට වගඋත්තරකාර සංස්ථාව විසින් වන්දි මුදල් ගණනය කිරීම සම්බන්ධව මාගේ ප්‍රදානය වූයේ ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය අවසන් කළ 1978.01.01 දින සිට සංස්ථාව විසින් නැවත ඇයට සේවය ලබා දුන් 1996.06.17 දක්වා වූ ඇය සේවය අතිමිච්ඡි අවුරුදු 18, මාස 06, දින 17ක් සඳහා සෑම වර්ෂයකට ම මාස 2 1/2 ගණනේ වැටුප් ගණනය අනුව ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස සංස්ථාව ඇයට ගෙවිය යුතු බවය. මෙම වන්දි ගණනය කිරීමේදී අවසන් වරට එනම් 2003.11.30 දින වන විට සංස්ථාවෙන් ඇය ලැබූ මාසික මූලික වැටුප වූ රු.6,745 ගණනේ වසරට මාස 2 1/2 ක වැටුප වූ රුපියල් 16,862.50 බැගින් වර්ෂ 18 ක්, මාස 06ක් සඳහා ඇයට හිමි මුදලට සමාන වූ වන්දි මුදලක් ඇයට ගෙවිය යුතු බවට මිනිසින් තීරණය කළේය. (සංස්ථාව විසින් ඉදිරිපත් කළ R5 ලේඛණයේ 2003.11.11 දිනැති ඇමුණුමේ 2003.11.30 දිනට ඇයගේ මාසික මූලික වැටුප රු.6,745 කි. මේ අනුව පූර්ණ සහ අවසාන ගෙවීමක් ලෙස (රු.1,60,000) රුපියල් එක්ලක්ෂ හැටදහසක මුදලක් සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස ගෙවිය යුතු බවට මා

නියම කරමි. ඉල්ලුම්කාරිය ඉල්ලා සිටින මෙම කාලය සඳහා සියලුම හිඟ වැටුප් සංස්ථාව විසින් ඇයට ගෙවිය යුතුය යන්න මා ප්‍රතික්ෂේප කරමි. මෙම වන්දිය ප්‍රදානය කිරීමේදී ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන සංස්ථා සේවකයන්ට වන්දි ගෙවීමේදී සංස්ථාව විසින් අනුගමනය කළ තම ලිඛිත දේශන සමග සංස්ථාව ඉදිරිපත් කළ 2003.12.01 දිනැති චක්‍රලේඛන අංක 2003/06 දරන චක්‍රලේඛයේ 1(11) සූත්‍රය මා පදනම් කර ගනිමි. මෙම වන්දිය ඉල්ලුම්කාරියට ප්‍රදානය කිරීමේදී ඇයට සේවය අහිමි කර තිබූ කාලයේදී ඇය වෙනත් රැකියාවක නියුක්තව නොසිටීම ද මම සැලකිල්ලට ගනිමි. තවද මෙම වන්දි මුදල රු.1,60,000/- ක මුදල හැරෙන්නට වෙනත් පාරිභෝගික හෝ දීමනාවක් ඇයට හිමි නොවන බව ද මා නියම කරමි.

ඉහත කී වන්දි මුදල වූ රු.1,60,000 ක මුදල මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ දින සිට මාස 03ක් ඇතුළත සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට ගෙවිය යුතු බවට මා නියම කරමි. "මෙහිදී ගණනය කිරීමේදී ඇති වූ ප්‍රමාද දෝෂයක් මත එසේ වැරදි සහගතව ගණනය කිරීම සිදු වී ඇති හෙයින් එය පහත ආකාරයට සංශෝධනය විය යුතුය.

"ඒ අනුව මෙම ආරවුල සම්බන්ධව මාගේ ප්‍රදානය වන්නේ ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය අවසන් කළ 1978.01.01 දින සිට සංස්ථාව විසින් නැවත ඇයට සේවය ලබා දුන් 1996.06.17 දක්වා වූ ඇය සේවය අහිමිව සිටි අවුරුදු 18, මාස 06 දින 17ක් සඳහා සෑම වර්ෂයකටම මාස 2 1/2 ගණනේ වැටුප් ගණනය අනුව ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස සංස්ථාව ඇයට ගෙවිය යුතු බවය. මෙම වන්දි ගණනය කිරීමේදී අවසන් වරට එනම් 2003.11.30 දින වන විට සංස්ථාවෙන් ඇය ලැබූ මාසික මූලික වැටුප වූ රු.6,745 ගණනේ වසරට මාස 2 1/2 ක වැටුප වූ රුපියල් 16,862.50 බැගින් වර්ෂ 18ක් මාස 06ක් සඳහා ඇයට හිමි මුදලට සමාන වූ වන්දි මුදලක් ඇයට ගෙවිය යුතු බවට මිසිනි තීරණය කළෙමි. (සංස්ථාව විසින් ඉදිරිපත් කළ R5 ලේඛණයේ 2003.11.11 දිනැති ඇමුණුමේ 2003.11.30 දිනට ඇයගේ මාසික මූලික වැටුප රු. 6,745 කි. මේ අනුව පූර්ණ සහ අවසාන ගෙවීමක් ලෙස (රු.3,12,752.00/-) රුපියල් තුන්ලක්ෂ දොළොස්දාස් හත්සිය පනස් දෙකක මුදලක් සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස ගෙවිය යුතු බවට මා නියම කරමි. ඉල්ලුම්කාරියට ඉල්ලා සිටින මෙම කාලය සඳහා සියලුම හිඟ වැටුප් සංස්ථාව විසින් ඇයට ගෙවිය යුතුය යන්න මා ප්‍රතික්ෂේප කරමි. මෙම වන්දිය ප්‍රදානය කිරීමේදී ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන සංස්ථා සේවකයන්ට වන්දි ගෙවීමේදී සංස්ථාව විසින් අනුගමනය කළ තම ලිඛිත දේශන සමග සංස්ථාව ඉදිරිපත් කළ 2003.12.01 දිනැති චක්‍රලේඛන අංක 2003/06 දරන චක්‍රලේඛයේ 1(11) සූත්‍රය මා පදනම් කර ගනිමි. මෙම වන්දිය ඉල්ලුම්කාරියට ප්‍රදානය කිරීමේදී ඇයට සේවය අහිමි කර තිබූ කාලයේදී ඇය වෙනත් රැකියාවක නියුක්තව නොසිටීම ද මම සැලකිල්ලට ගනිමි. තවද මෙම වන්දි මුදල රු.3,12,752.00/- ක මුදල හැරෙන්නට වෙනත් පාරිභෝගික හෝ දීමනාවක් ඇයට හිමි නොවන බව ද මා නියම කරමි.

ඉහත කී වන්දි මුදල වූ රු.3,12,752.00/- ක මුදල මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ දින සිට මාස 03ක් ඇතුළත සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට ගෙවිය යුතු බවට මා නියම කරමි."

මෙම නිවැරදි කරන ලද ප්‍රදානය ගැසට් පත්‍රයේ පළ කිරීම සඳහා යොමු කිරීමට ලේඛකාධිකාරීට නියම කරමි.

එල්. ගල්හේන,
බේරුම්කරු.

2010 නොවැම්බර් මස 02 වැනි දින,

01-359

මගේ අංකය : IR/22/17/2006.

කාර්මික ආරවුල් පනත (131 වැනි අධිකාරය)

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2008.09.05 දිනැති හා අංක 1565/20 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2008.08.29 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් මැදවච්චිය, මන්නාරම් පාර, අංක 105 හි ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 200 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2010.10.28 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2010 නොවැම්බර් මස 10 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,

..... එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්,

ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතා,
105, මන්නාරම් පාර,
මැදවච්චිය

නඩු අංකය : A 3254.

ඉල්ලුම්කරු

එරෙහිව

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,
200, කිරුළ පාර,
කොළඹ 05

..... වගඋත්තරකරු

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධවයි.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස්සුන්ගේ අමාත්‍ය අනාවැද සෙනෙවිරත්න මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39, (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත් වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වැනි වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු සබඳතා හා මිනිස්සුන් ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2008.08.29 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශවය අතර පැවති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුන වනුයේ -

- (1) දැනට ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය යටතේ සේවය කරන ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතා සීමාසහිත රජරට බස් සමාගමට අනුයුක්තව IV ශ්‍රේණියේ ගණකාධිකාරීවරයෙකු වශයෙන් සේවයේ යෙදී සිටියදී 2004.07.28 වැනි දින සිට 2005.12.08 දින දක්වා කාලසීමාව තුළදී සේවයට වාර්තා කිරීමට ඉඩ නොදීම හේතුවෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් සිදු වූයේ ද යන්න හා එලෙස අසාධාරණයක් සිදු වූයේ නම් ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතාට කුමන සහනයක් හිමි විය යුතු ද යන්න හා ;
- (2) ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපතිගේ 2005.12.09 දිනැති ලිපිය මගින් එදින සිට 2007.12.06 දින දක්වා කාලසීමාව තුළදී වේතන රහිතව ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතාගේ වැඩ තහනම් කිරීම යුක්තිසහගත ද යන්න හා යුක්තිසහගත නොවේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව වේ යන්නය.

උක්ත යොමු ව සම්බන්ධයෙන් කාර්මික ආරවුල් පනතේ සම්පාදිත නියෝග සංග්‍රහයේ 21(1) නියෝගය ප්‍රකාරව දෙපාර්ශවයේ විස්තරාත්මක ප්‍රකාශ කැඳවීමෙන් අනතුරුව පිළිතුරු හා ප්‍රතිඋත්තර දෙපාර්ශවය අතර හුවමාරු කරවීමෙන් අනතුරුව වර්ෂ 2008.11.27 දින කිසියම් සමථයක් පවති නම් ඒ බැව් ගරු කාර්මික අධිකරණය වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව සලසා දෙන ලදී.

ආරම්භයේදී සමථයක් නොමැති බැව් පෙනී ගියෙන් 2009.12.18 දින විභාගය ආරම්භ කරන ලදුව, ඉල්ලුම්කාර ධර්මදාසගේ ධම්මික සංජීව පුබුදුවිල මහතා සිය අයදුම්පත සම්බන්ධයෙන් තමා වෙනුවෙන් සාක්ෂි දීම ආරම්භ කරන ලදී. ඉල්ලුම්කරු සිය සාක්ෂිය දින ගණනාවක් පුරා ඉදිරිපත් කළ අතර නැවතත් 2010.10.06 දින වගඋත්තරකාර පාර්ශවය සමථයක් සඳහා ඉල්ලුම්කරු වෙත කොන්දේසි කිහිපයක් ඉදිරිපත් කළ අතර ඒවා අධිකරණයේදී ඉල්ලුම්කරු වෙත පැහැදිලි කර තේරුම් කරවන ලදී. ඒ අනුව දෙපාර්ශවයම සමථයෙන් බේරුම්කරණ සඳහා කැමැත්ත පළ කළහ.

ඒ අනුව දෙපාර්ශවයේ පහත සඳහන් සමථ කොන්දේසි මත යොමුවේ සඳහන් පළමු හා දෙවන කරුණු දෙක කෙරෙහි මාගේ ප්‍රදානය ලබා දුනිමු. එනම්, ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ නීති නිලධාරීකම්වල විසින් අංක : ශ්‍රී ලංගම/නීති/කවිස/2010 සහ 2010.10.06 වෙනි දින දරණ ලිපිය මගින් වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ නීතිඥ වන මා වෙත දන්වා ඇති පරිදි කාර්මික අධිකරණයේ නඩු අංක A 3254 දරන නඩුවේ ඉල්ලුම්කරු වන ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල මහතා විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති ඉල්ලීම මත සමථය සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකාර ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ඉහත ඉල්ලුම්කරුගේ සමථ ඉල්ලීමට එකඟ වන බව දන්වා ඇති අතර සමථ කොන්දේසි තුනක් ඉදිරිපත් කර තිබුණි.

- (1) ඒ අනුව 2004.07.28 වෙනි දින සිට ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය බණ්ඩනය වීමකින් තොරව භාර ගැනීමට වගඋත්තරකාර ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය එකඟ වේ.
- (2) වගඋත්තරකාර පාර්ශවය විසින් මෙම ඉල්ලුම්කරු වෙත මෙතෙක් ලබා දී නොමැති වැටුප් වර්ධක සියල්ල ලබා දීමට ද එකඟ විය.

- (3) ඉල්ලුම්කරු වෙත ලබා දිය යුතු හිඟ වැටුප් වශයෙන් රුපියල් තුන් ලක්ෂ පනස් දහස (රු.350,000) ක මුදලක් වාරික 07කින් ගෙවීම සහ එය එසේ භාර ගැනීමටද දෙපාර්ශවය එකඟත්වය පළ කරති. ඉහත සඳහන් වාරික මුදල් 2010.11.20 දිනයෙන් ආරම්භව සෑම මසකම 20 වැනි දිනයේදී ගෙවීමට එකඟ වෙති. එනම් පහත පරිදි -

2010.11.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2010.12.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2011.01.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2011.02.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2011.03.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2011.04.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)
 2011.05.20 දින රු. පනස්දහසක් (රු.50,000)

රුපියල් තුන්ලක්ෂ පනස් දහස් (රු.3,50,000/-) ගෙවා අවසන් කිරීමට දෙපාර්ශවය එකඟ වෙති.

පූර්වෝක්ත සමථ කොන්දේසි මත අංක A 3254 බේරුම්කරන නඩු කටයුත්තකි ඩී. ඩී. එස්. පුබුදුවිල, 105, මන්නාරම් පාර, මැදවව්විය යන ඉල්ලුම්කරු සහ ශ්‍රී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය, 200, කිරුළ පාර, කොළඹ 05, යන වගඋත්තරකරුවන් අතර පැවති කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධව යොමුවේ සඳහන් කරුණු දෙක සමථයෙන් බේරුම්කර ගැනීමට මා ඉදිරියේදී දෙපාර්ශවයේ ඉල්ලුම්කරු සහ ශ්‍රී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ විධායක නිලධාරී එස්. ඩබ්. කරුණාරත්න මහතා ද සිය අත්සන් තැබීමෙන් එකඟතාවයට පත් වූහ.

මෙම තීරණය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත බැව් සහතික කරමි.

එස්. කාරියවසම්,
 කාර්මික අධිකරණයේ,
 බේරුම්කාර මණ්ඩලයේ සාමාජික.

2010 ක් වූ ඔක්තෝබර් මස 28 වැනි දින,
 කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

01-360

මගේ අංකය : IR/20/26/2007.

කාර්මික ආරවුල් පනත (131 වැනි අධිකාරය)

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2008.08.27 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් කොළඹ 05, ඇල්විටිගල මාවත, අංක 513-2/1 හි කාර්මික හා සාමාන්‍ය කම්කරු සමිතිය හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 10, ටී. බී. ඡයා මාවත, අංක 500 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2010.10.10 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ටී. බී. පී. කේ. චීරසිංහ,
 වැඩබලන කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2010 දෙසැම්බර් මස 15 වැනි දින,
 කොළඹ 05,
 කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

..... එක් පාර්ශවයක් වශයෙන්,

කර්මික හා සාමාන්‍ය කම්කරු සමිතිය,
අංක 513 - 2/1,
ඇල්විට්ගල මාවත,
කොළඹ 05.

නඩු අංකය : A 3256

හා

..... අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන්,

ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය,
අංක 500, ටී. බී. ජයා මාවත,
කොළඹ 10

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධව යි.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස්බල අමාත්‍ය අනාවැද සෙනෙවිරත්න මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39, (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත් වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වැනි වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු සබඳතා හා මිනිස්බල ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2008.08.27 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශවය අතර පැවති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණ වනුයේ

“ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය විසින් 1995.09.17 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ආර්. එම්. අබේරත්න මහතාට ලබාදුන් පළමු වන ශ්‍රේණියේ ලිපිකරු තනතුර ඔහු විසින් එම තනතුර සඳහා සුදුසුකම් ලැබූ 1993.01.01 දිනට පෙරදානම් කර, ඒ අනුව හිඟ වැටුප් ගෙවන ලෙසට එම අධිකාරිය වෙතින් කරන ඉල්ලීම යුක්තිසහගත ද යන්න හා යුක්තිසහගත වන්නේ නම්, ආර්. එම්. අබේරත්න මහතාට ලැබිය යුතු සහනයන් කුමක්ද යන්න පිළිබඳව ද වේ.”

මෙම නඩුව බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු වීමෙන් අනතුරුව ප්‍රථම ප්‍රකාශන හා දෙවන ප්‍රකාශන දෙපාර්ශවය ඉදිරිපත් කළ අතර සමථය සඳහා එකඟත්වයකට පත්වීමට දෙපාර්ශවයම කැමැත්ත පළ නොකළ හෙයින් විභාගය සඳහා 2009.05.14 දින යොමු විය. ඉල්ලුම්කරු පාර්ශවයේ සාක්ෂි විභාගයෙන් අනතුරුව වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ සාක්ෂි ආරම්භ කර හරස් ප්‍රශ්න විමසීමෙන් විභාගය අවසන් කරන ලද අතර දෙපාර්ශවය ලිඛිත දේශන ගොනු කිරීමෙන් පසු පහත තීන්දුව සඳහා මා එළඹෙන ලදී.

මෙම නඩුවේ විභාගයට සම්බන්ධ වූ ඉල්ලුම්කරු වන ආර්. එම්. අබේරත්න යන අයගේ ප්‍රකාශන වලට අනුව 1993.01.01

දින සිට සියලු සුදුසුකම් සම්පූර්ණ කර තිබුණ ද වගඋත්තරකාර අධිකාරිය තමා පළමු ශ්‍රේණියේ ලිපිකාර තනතුරට පත් කිරීම සඳහා 1995.09.17 වැනි දින ලිඛිත විභාගයට කැඳවන ලදී. එම ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් තමා සමත්වීමෙන් පසු එදින සිට එනම් 1995.09.17 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි පළමු ශ්‍රේණියේ ලිපිකාර තනතුරට පත් කළ හෙයින් ඉල්ලුම්කරුට අසාධාරණයක් සිදුව ඇති බවයි.

ඉල්ලුම්කරු ඉදිරිපත් කර සිටින්නේ දෙවන ශ්‍රේණියේ ලිපිකාරිණියන් පළමු ශ්‍රේණියේ සුදුසුකම් ලැබුවේ 1998.05.01 දිනය, ඇයට එදින සිට පළමු ශ්‍රේණියේ ලිපිකාර තනතුරට උසස් කළ බව 2000.08.28 දිනැති ලිපියෙන් දන්වා ඇත. එය A1 වශයෙන් සලකුණු කර ඇත. ඉහත සාක්ෂි බැහැර කිරීමට වගඋත්තරකාර පාර්ශවය කරුණු ඉදිරිපත් නොකිරීමෙන් පෙනී යන්නේ වගඋත්තරකාර පාර්ශවය එලෙස කටයුතු කර ඇති බවය. මහවැලි අධිකාරියේ ශ්‍රේණිගත උසස්වීම් ලබාදීමේදී අනුගමනය කරනු ලබන පොදු ප්‍රතිපත්තිය වූයේ යම් අයෙක් යම් තනතුරකට සුදුසුකම් ලැබුව ද එම දිනයේ සිට එම ශ්‍රේණිගත උසස්වීම් ලබාදීමේ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක වී ඇති බව පැහැදිලි වේ. එමෙන්ම මෙම අධිකාරියේ දැනට බඳවා ගැනීමේ හා උසස් කිරීමේ පටිපාටියේ සඳහන් ආකාරයට ලිපිකරුට III ශ්‍රේණියේ වසර 04 ක සතුටුදායක සේවා කාලයකින් පසුව දෙවන ශ්‍රේණියට ද II ශ්‍රේණියේ වසර 06ක සතුටුදායක සේවා කාලයකින් පසුව I වැනි ශ්‍රේණියට ද උසස්වීම් ලබා දීම සිදු කර ඇත.

වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ ඉදිරිපත් කර සිටින්නේ ආයතනයේ ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ අනුව උසස්වීම් ලබා දී සුදුසුකම් ලැබූ දින සිට හෝ විභාගය පැවැත්වූ දින සිට හෝ ප්‍රදානය කිරීමට ආයතනයට ස්වාධීන හැකියාවක් පවතින බවය. හුදෙක් එවැනි ප්‍රතිපත්තිමය තීරණය අනුව අධිකාරිය යම් යම් කාර්යයන් වෙනස් කිරීමේ අභිමතය අවස්ථානුකූලව කරුණු මත සිදු කිරීමේ අයිතියක් අධිකාරිය සතු ස්වාධීන බලයක් බවයි.

කෙසේ වෙතත් 1998 දී අධිකාරිය ප්‍රතිව්‍යුහකරණයට ලක් වීමෙන් පසු අධිකාරිය ගත් ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ මත 1998.05.01 දින හෝ ඊට පසු එළැඹෙන දිනට සේවා කාලය සම්පූර්ණ කරන ලිපිකරුවන්ට එදින සිට උසස්වීම් ලබාදීමට තීරණය කර ඇති බව වගඋත්තරකාර ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශ වලින් පෙනේ.

දෙපාර්ශවය විසින්ම ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රකාශන ලිඛිත දේශන හා සාක්ෂි සටහන් සලකා බැලීමේදී මා එළඹෙන නිගමනය වන්නේ සේවා කාලය සම්පූර්ණ කළ ලිපිකරුවන්ට උසස්වීම් ලබා දෙන පදනම භාවිතා කළද, විභාගයකින් සමත්වීමේ පදනම භාවිතා කළ ද සෑම ලිපිකරුවෙකුටම එකම නීතියක් අනුගමනය කිරීම අධිකාරිය සතු වගකීමක් බවය.

ඉල්ලුම්කරු සේවා කාලය සම්පූර්ණ කළ දිනය වන්නේ 1993.01.01 දිනය එදිනට පෙර ද, පසු ද, සේවා කාල සම්පූර්ණ කළ ලිපිකරුවන්ට උසස්වීම් ලබා දී ඇති බව ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු සලකා බැලීමේදී පැහැදිලි වේ.

ඉල්ලුම්කරුට හා තවත් ස්වල්ප දෙනෙකුට පමණක් ප්‍රතිපත්තිමය තීරණයක් මත විභාගයක් පවත්වා විභාගය සමත් වූ දිනය සලකා එදින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි උසස්වීම් ලබා දීමෙන් ඉල්ලුම්කරුට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බව මම නිගමනය කරමි.

වගන්තරකාර ආයතනයේ එකී තීරණය නිසා ඉල්ලුම්කරුට පසුව සේවයට බැඳුණු අයට පෙරදානම කර පත්වීම් ලබාදීම හේතුකොට ගෙන වෙනත් ලිපිකරුවන් ඉල්ලුම්කරුට වඩා ඉහළ ශ්‍රේණියට පත්වීමෙන් වගන්තරකාර අධිකාරිය ගත් ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ හේතුකොට ගෙන ද සේවකයන් පිරිසකට අසාධාරණයක් වී ඇති බව පැහැදිලි වේ.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවය කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල් වෙත කරන ලද ඉල්ලීමෙන් බේරුම්කරණය සඳහා කාර්මික අධිකරණය වෙත මෙම විභාගය යොමු වූ අතර ඉදිරිපත් වූ සියලු ප්‍රකාශන, ලිඛිත සැලකිල්ලි හා සාක්ෂි සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කරුට පළවන ශ්‍රේණියේ ලිපිකාර තනතුර 1993.01.01 දිනට පෙරදානම යොදා ලබා ගැනීමේ අයිතිය පවතින බව මම තීරණය කරමි.

එසේම අදාළ කාලසීමාව සඳහා හිඟ වැටුප් සහ අනෙකුත් දීමනා ලබා ගැනීමේ අයිතියක් ද පවතින බව මම තීරණය කරමි.

ඒ අනුව වගන්තරකාර පාර්ශවය වන මහවැලි අධිකාරිය විසින් ඉල්ලුම්කරුගේ හිඟ වැටුප් ගෙවීමට අදාළ කාලසීමාව සඳහා අදාළ සියලුම ලිපි ලේඛන සලකා බලා නිවැරදි ලෙස ගණනය කිරීම් සිදු කළ යුතු බවට නියෝග කරමි.

ඒ අනුව මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වී මසක් ඇතුළත ඉල්ලීම ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව ද ප්‍රකාශ කරමි.

එය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත යැයි මාගේ හැඟීම හෙයින් ඒ අනුව මාගේ ප්‍රදානය මෙසේ නිකුත් කරමි.

කේ. ඒ. ට්‍රෙවෝ ප්‍රනාන්දු,
බේරුම්කරු.

2010 ක් වූ ඔක්තෝබර් මස 10 වැනි දින,

01 – 361

මගේ අංකය : IR/13/14/2008.

කාර්මික ආරාධුල් පනත (131 වැනි අධිකාරය)

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2009.01.08 දිනැති හා අංක 1583/19 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2008.12.17 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශවයක් වශයෙන් මාතර, වල්පොල, සිරිමංගල පාර, අංක 23 හි ආර්. පී. බන්දුමති මිය හා අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන් කොළඹ 02, වොක්ෂෝල් විදිය, අංක 27 හි පිහිටි කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින්

මා වෙත එවා ඇති 2010.10.28 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. වීරසිංහ,
වැඩබලන කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2010 දෙසැම්බර් මස 15 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

..... එක් පාර්ශවයක් වශයෙන්,

ආර්. පී. බන්දුමති මහත්මිය,
23, සිරිමංගල පාර,
වල්පොල,
මාතර.

නඩු අංකය : A 3270

ඉල්ලුම්කාරිය

එරෙහිව

කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ
මණ්ඩලය,
27, වොක්ෂෝල් විදිය,
කොළඹ 02.

..... වගන්තරකරු

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධව යි.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස්බල අමාත්‍ය අනාවැද සෙනෙවිරත්න මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39, (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත් වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වැනි වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු සබඳතා හා මිනිස්බල ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2008.12.17 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශවය අතර පැවති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණ වනුයේ –

"කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයේ සහකාර අධ්‍යක්ෂිකා තනතුරෙහි සේවය කරමින් සිටි ආර්. පී. බන්දුමති මහත්මිය වයස අවුරුදු හැට (60) දක්වා සේවය කිරීමේ අවස්ථාව අහිමි කරමින් 2008.03.02 දින සිට සේවයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීම හේතුවෙන් ඇයට යම් අසාධාරණයක් සිදු වූයේ ද යන්න හා එලෙස

අසාධාරණයක් සිදු වූයේ නම් ආර්. පී. බන්දුමති මහත්මියට එම මණ්ඩලය වෙතින් කුමන සහනයක් ලැබිය යුතු ද යන්න පිළිබඳව වේ.”

කාර්මික ආරවුල් පනතේ සම්පාදිත නියෝග සංග්‍රහයේ 21 (1) දරන නියෝගය අනුව දෙපාර්ශවයේ විස්තරාත්මක ලිඛිත ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා දීමෙන් අනතුරුව එකී ලිඛිත ප්‍රකාශ ද, ප්‍රති ප්‍රකාශ ද, දෙපාර්ශවය අතරේ හුවමාරු කරවන ලදී.

ප්‍රදානයේ දී පරිශීලනය කරන ලද නඩු තීන්දු :-

- (1) S B Perera Vs. Standard Chartered Bank SC Appeal 106/94
- (2) Suranganie Marapana Vs. The Bank of Ceylon and Other 97 SLR 3
- (3) Pinnawala Vs. Sri Lanka Insurance Corporation Ltd, and Others
- (4) Rajaratne Vs. Air Lanka Ltd and Others (1987) 2 Sri L. R 128
- (5) Insurance Corporation of Sri Lanka Vs. Ceylon Mercantile Union
- (6) Kandasamy Vs. Gnanasekaram
- (7) Ceylon Plywood Corporation Vs. Samastha Lanka G. N. S. M. and Rajyasanthha Sevaka Sangamaya

ඉල්ලුම්කාරිය විසින් 2009.01.28 වැනි දින ඉදිරිපත් කරන ලද අදාළ කාර්මික ආරවුලට හේතු දැක්වීමෙන් තම සේවා කාලය දීර්ඝ කරවා ගැනීම සඳහා 2008.01.28 දින මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමාට ලිඛිත අයදුම් කිරීමක් කළ බව ද (ඇමුණුම් අංක 02) එමගින් තමා තවදුරටත් සේවයේ රැඳී සිටීමට බලාපොරොත්තු ඇති කරගෙන සිටි බව ද, සිය ආයතනයේ වෙනත් සහකාර අධ්‍යක්ෂවරු වයස අවුරුදු 60 දක්වා සේවයේ යෙදී සිටීම හේතුවෙන් තමාගේ අපේක්ෂාවද එල ගැන්වෙනුයේ තවදුරටත් තමා බලාපොරොත්තු සහගතව පසු වූ බවද, සිය පත්වීම් ලිපි මගින් ද, වයස අවුරුදු 57 දී විශ්‍රාම ගත් වන බවට කිසිදු ඉඟියක් හෝ සඳහන් කර නොතිබීම ද (ඇමුණුම් අංක 03) තවදුරටත් තමාගේ සේවා කාලය තුළදී තමා විසින් දිනා ගන්නා ලද කුසලතා සහතික, සේවා ඇගයීමේ සහතික පත්‍ර, ඉන්දියාවේ පුනෙහිදී පැවති කෘෂිකාර්මික රක්ෂණය සම්බන්ධ වැඩමුළුවකදී ලබාගත් සහභාගිත්වය පිළිබඳ සහතිකයක් ද, සේවා කාලය දීර්ඝ කරවා ගැනීම මැයෙන් යුත් ශීර්ෂයෙන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා වෙත කරන ලද ඉල්ලීමකට ජනාධිපති සහකාර ලේකම්වරයෙකු විසින් තමා වෙත එවන ලද පිළිතුරු ලිපියක් ද (ඇමුණුම් අංක 05) ඉදිරිපත් කොට ඇත.

ඊට පිළිතුරු සපයන කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය 2009.02.02 දිනැති ප්‍රකාශයෙන් රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛ අංක රා.ව.ස. 44 ප්‍රකාරව විශ්‍රාම ගැන්වීමේ වයස අවු. 57 ලෙස

අවධාරණය කොට ඇති බවත්, සිය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය 390 වැනි රැස්වීමේදී ඉහත චක්‍රලේඛය අනුමත කළ බවත් දක්වා ඇත. අදාළ චක්‍රලේඛය අනුව සේවා දිගු ලබා දීමට ප්‍රතිපාදන වන්නේ යම් “විශේෂඥ සේවාවක්” කරන නිලධාරියෙකුට විනා වෙනත් කෙනෙකුට නොවන බව ද, එසේ හෙයින් ඉල්ලුම්කාරිය යම් විශේෂඥ සේවයකට ඇතුළත් නොවන හෙයින් ඇය වයස අවු. 57 දී විශ්‍රාම යැවීමට කටයුතු කළ බවද පැහැදිලි කොට ඇත.

ඊට ප්‍රති උත්තර සපයන ඉල්ලුම්කාරිය 2009.02.23 දිනැති සැලකිල්ලි මගින් “සේවා ගිවිසුමක්” වැදගත් කොන්දේසිය වන්නේ පත්වීම් ලබන පුද්ගලයාගේ තනතුර, පත්වීම් දිනය, වේතන, විශ්‍රාම යා යුතු වකවානුව සහ ඒවාට ආනුෂංගික සේවා කොන්දේසි යන කාරණ සඳහන් කිරීම බවත්, එහෙත් ඉතා වැදගත් සේවා කොන්දේසියක් වූ විශ්‍රාම යන දිනය තමාට ලැබී ඇති පත්වීම් ලිපි දෙකෙහිම සඳහන්ව නැති බැවින් වයස 60 දක්වා සේවය කිරීමට තමාට ඉඩක් ලැබෙනැයි යන බලාපොරොත්තුවෙන් පැවතිනැයි සඳහන් කොට ඇත. තවදුරටත් පහත කරුණු ද ඉල්ලුම්කාරියගේ හේතු දැක්වීමේ ලිපියේ ඇතුළත්ව ඇත.

(අ) සේවා දීර්ඝ කරදෙන ලෙස ඇමුණුම් 02 මගින් සිය වගඋත්තරකරුගෙන් ඉල්ලා සිටිය ද විශ්‍රාම ගන්නා දිනය තෙක් ඔවුන්ගෙන් ඊට ප්‍රතිචාරයක් නොලත් බව ;

(ආ) ප්‍රතිචාරයක් නොලද නමුත් සිය සේවා දීර්ඝ කරවා ගැනීමේ අයදුම්පත ඉදිරිපත් කර සිටීම හේතුවෙන් තමා තුළ තවදුරටත් සේවයේ රැඳී සිටීමට අපේක්ෂාවක් පැවති බව ;

(ඇ) වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය වෙනත් විධායක ශ්‍රේණියේ නිලධාරීන් වයස අවුරුදු 60 දක්වා සේවයේ යෙද වූ බව ;

(ඈ) අවුරුදු 60 දක්වා සේවයේ යෙදීමේ වේතනාවෙන් නිවාස ණය මුදලක් ඉල්ලුම්කාරිය ලබාගත් බව ;

(ඉ) ඉල්ලුම්කාරියගේ දීර්ඝ සේවා කාලය තුළ කිසිත් කළ පැල්ලම් නොතිබූ බවත්, සේවා ඇගයීම්, විදේශ පුහුණුවීම් සඳහා සහභාගි වීම්, විශේෂ අවස්ථාවන්හිදී මණ්ඩලය වෙනුවෙන් ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීම් සම්බන්ධයෙන් සහතික පත් හා ත්‍යාග ලබා ගැනීම තම සේවා කාලය තුළ පැවති බවත් ;

(ඊ) සිය සේවා කාලයෙන් මාස 11ක කාලයක් පාරිතෝෂික දීමනා ගණනය කිරීමේදී කෘෂි රක්ෂණ මණ්ඩලය විසින් අතහැර තිබූ බවත්, සඳහන් කර ඇත.

කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය සිය ප්‍රතිඋත්තරය ඉදිරිපත් කරමින් ඉහත ඇතුළත් කරන ලද කරුණු වලට ප්‍රමාණවත් පිළිතුරු සපයා නැත. එහෙත් එකී පිළිතුරු ප්‍රකාශයේදී “එසේම 2007 ජූලි 31 වැනි දින නිකුත් කරන ලද රාජ්‍ය පරිපාලන චක්‍රලේඛ අංක රා. ව. ස. 44 ප්‍රකාරව විශේෂඥ සේවා නොවන සෙසු සේවාවන්හි නියුතු රාජ්‍ය නිලධාරීන් උදෙසා උපරිම සේවා දිගුව වයස අවුරුදු 57 ලෙස අවධාරණය කොට” ඇතත් “විශේෂඥ සේවය” යන්න සහ ඉල්ලුම්කාරිය විශේෂඥ සේවා ගණය ඇතුළත් ද යන්න පිළිබඳව නිහඬතාවය පළ කොට ඇත. ඉල්ලුම්කාරිය කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයට “විශේෂඥ සේවයක්” සැපයී නම් ඇයට වයස අවුරුදු 60 දක්වා සේවයේ යෙදිය හැකිව තිබිණ. ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය යම්

නිලධාරියෙකුගේ සේවය විශේෂඥ සේවයක් බවට අර්ථකථනය නොකර පැවතීමෙන් ව්‍යංග ලෙස ඉල්ලුම්කාරිය අවු. 57 දී විශ්‍රාම ගැන්වීමට ක්‍රියා කළා විය හැකිය.

ඉල්ලුම්කාරියගේ 2009.02.23 දිනැති ප්‍රතිඋත්තරයෙන් වසර 29ක සේවා කාලයක් පවත්නා තමාට තවදුරටත් සේවය කිරීමට "තෛතික අපේක්ෂාවක්" පවත්නා බවත්, වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය සිය උත්තරයේ දක්වා ඇති කරුණු පදනම් විරහිත අයුක්ත සහගත, අසාධාරණ ඒවා බවත් සඳහන් කොට ඇත. තවද තම සේවය දීර්ඝ කරවා දීමට නොහැකි නම් වයස අවුරුදු 60 දක්වා සිය සේවාව අහිමි වීම හේතුවෙන් සාධාරණ වන්දියක් ලබාදෙන ලෙසත් කාර්මික අධිකරණයෙන් ඉල්ලා ඇත.

ඉහත සඳහන් ලෙස හේතු දැක්වීම්, උත්තර, ප්‍රතිඋත්තර හුවමාරු වූ පසුව 2009.04.03 දින සමයක් සඳහා දෙපාර්ශවයට ආරාධනා කරනු ලැබීම්, සමයක් සඳහා ඉඩකඩ නොපවත්නා බැව් දෙපාර්ශවයෙන්ම හෙළි වූ පසු විභාගය ආරම්භ කරන ලෙස පාර්ශවයන්ට නියෝග කළේය.

විභාගය සඳහා ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවෙන් නියෝජිත මර්චන් කන්නන්ගර මහතා ද, වගඋත්තරකාර කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය වෙනුවෙන් ආයතනයේ නීති නිලධාරී, නීතිඥ කාංචන සිල්වා මහතා සමග රජයේ අධි නීතිඥ හර්ෂනී ඒකනායක මෙනවිය ආරම්භයේදී ද, පසුව රජයේ අධිනීතිඥ වාරුක ඒකනායක මහතා ද පෙනී සිටියහ.

ඉල්ලුම්කාරිය තමා වෙනුවෙන් සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ අතර වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය සිය නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජයලත්ගේ නිලකර්තෘ මහතා සාක්ෂිකරුවකු ලෙස කැඳවූ අතර දෙපාර්ශවයම ප්‍රධාන සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ අතර හරස් ප්‍රශ්න, නැවත ප්‍රශ්න, සඳහා ද ඔවුන්ට ඉඩ ලබා දුනිමි. අවසානයේ වගඋත්තරකරුවන්ගේ නීතිඥවරුන් ලිඛිත සැලකිල්ලි සඳහා අවසරය ලබාගත් අතර ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවය ද එයට එකඟත්වය පළ කළහ.

මෙහි ඉල්ලුම්කාරිය වන රත්නවීර පට්ටේගේ බන්දුමති මහත්මිය සිය සාක්ෂිය මගින් තමන් සංඛ්‍යාලේඛන සහායක (V) ශ්‍රේණිය සඳහා 1979.04.06 දින සිට ස්ථිර සේවයට බැඳුණු බවත්, අනතුරුව 1995.08.18 දින සිට සහකාර අධ්‍යක්ෂ තනතුරට වැඩ බැලීම සඳහා පත් වූ බවත් 1996.02.23 දින ස්ථිර සහකාර අධ්‍යක්ෂ තනතුරට පත්වීම ලද බවත්, 1998 පැවති දීප ව්‍යාප්ත ගොවි විශ්‍රාම වැටුප් තරගයෙන් තෙවන ස්ථානය ලබාගත් අතර, 1996ත් පසුව සුවසෙන සොබා ක්‍රමයට දායකයින් බඳවා ගැනීමේ තරගයෙන් ලංකාවේ ප්‍රථම ස්ථානය ලබාගත් බවද සාක්ෂාත් කළාය. අතරතුර ඉන්දියාවේ පුනෙයි ඇකඩමියේ අධ්‍යාපන කටයුතු වල යෙදුණු බවත් සිය සේවා කාලය තුළ කිසිදු විනය පරීක්ෂණයකට හෝ දඬුවමකට ලක් නොවූ අතර ආයතනයෙන් සහ දිසාපතිවරුන්ගෙන් සේවය ඇගයීමේ ලිපි සහ සහතික ලබාගැනීමට පොහොසත් වූ බවත්, හෙළි කළාය. රාජකාරි කාලය තුළ කිසිදු අවස්ථාවක තමාට වයස අවු. 57 න් පසු සේවය දීර්ඝ නොකරන බවට ඉඟියකින් හෝ දැනගන්නට නොලැබුණු බවත් ප්‍රකාශ කළාය. තම ආයතනයේ වෙනත් සහකාර අධ්‍යක්ෂවරු සිය වයස අවු. 60 දක්වා සේවය කිරීමේ පරිච්ඡේද පැවති අතර තමා විශ්‍රාම යන අවස්ථාවෙහි තමාගේ රාජකාරි භාරදීම හෝ තමාගේ සුදුසුකම් තරම්වත් සපුරන ලද නිලධාරියෙකු නොවූ හෙයින් තමාට වඩා පහළ මට්ටමේ සංවර්ධන නිලධාරියෙකු

වෙත රාජකාරි භාරදීමට සිදු වූ බව ද, තමා දක්ෂ පළපුරුදු නිලධාරියකු බව ද, තමා තවමත් වයස අවු. 60 නොඉක්මවා ඇති හෙයින් නැවත සේවය ලබාදෙන ලෙසද ඉල්ලුම්කාරිය සිය සාක්ෂියේදී ඉල්ලා සිටියාය.

වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ හරස් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දුන් ඉල්ලුම්කාරිය ආයතනයේ දැනට පවත්නා ව්‍යවස්ථා හා රෙගුලාසි ඉදිරියේදී නිකුත් කළ හැකි වෙනත් යම් නියෝග රෙගුලාසි වලින් බැඳී සිටින බවට අත්සන් කොට පත්වීම් ලිපි භාරගත් බවත්. "ආර් 2" වශයෙන් සලකුණු කරන ලද 2007.09.17 දිනැති අංක 118 දරන කාර්යාල නියෝග අනුව මණ්ඩලයේ සේවකයෙකුගේ වෛකල්පිත විශ්‍රාම ගැන්වීමේ වයස අවු. 57 බැව් දැන සිටි බවද, පත්වීම් ලිපියේ 5 ඡේදයේ සඳහන් ආයතනයේ දැනට පවත්නා ව්‍යවස්ථා සහ රෙගුලාසි ඉදිරියේදී නිකුත් කළ හැකි වෙනත් රෙගුලාසි වලින් තමා බැඳී සිටින බව ඉල්ලුම්කාරිය පිළිගෙන ඇත. ඉල්ලුම්කාරිය සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ ලබාගත් බවට "ආර් 5" යන ලේඛණයද, සේවා නියුක්තිකයන්ගේ භාර අරමුදලේ දායකත්වය අදාළ මුදල් භාර ගැනීමේ ලිපිය "ආර් 06" යන ලේඛනයෙන් ද ඔප්පු කර සිටී. තවදුරටත් වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ හරස් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දෙමින් මෙසේ සඳහන් කරන්නීය.

"ප්‍ර : තවත් විශ්‍රාම ගිය සේවකයෙකුට ගෙවන මුදල් වන අර්ථසාධක අරමුදලේ සේවා නියුක්තිකයන්ගේ භාර අරමුදලේ සහ පාරිතෝෂික මුදල් ලක්ෂ 20 ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ මුදල් ලබා දෙන්නේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ගිය කෙනෙකුට පමණි. සේවයේ ඉන්න කෙනෙකුට ඒ මුදල් දෙන්නේ නැහැ.

උ : ඔව්

ප්‍ර : විශ්‍රාම ගිය සේවකයෙකුට දෙන සියලුම මුදල් ලබා සේවයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීම අසාධාරණ යැයි කියා ඒ සම්බන්ධව විරුද්ධව කටයුතු කරමින් තවත් පියවර ගැනීමෙන් තමන් වැළකෙනව කියා මම තවුන්ට යෝජනා කරනවා.

උ : මම අවු. 57 දක්වා මාගේ විශ්‍රාම යෑම භාරගත්තා. තව අවුරුදු තුනක් (03) සේවය කරන්න හැකියාව තිබෙනවා. මීට කලින් විශ්‍රාම ගිය අය සහකාර අධ්‍යක්ෂ තනතුරේ අවු. 60ක් සිටියා ඒ නිසා මා අවු. 57 ක් වන තුරු මේ සේවයට අයත් විශ්‍රාම වැටුප් ලබාගත්තා. ඒ නිසා "මගේ සේවය අයිතිවාසිකම් වලට අගතියක් නොවන පරිදි" මාගේ ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසා මේ වැටුප ගන්නවා කියා ලිඛිතව දුන්න, "(2009.09.29 වැනි දින කාර්යය සටහන් පිටු අංක 82)

මේ අනුව, ඉල්ලුම්කාරිය ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයේ නියෝගය පරිදි විශ්‍රාම ගැනීමට තීරණය කළත් එසේ තීරණය කළේ සිය අයිතිවාසිකම් වලට අගතියක් නොවන පරිදිය. ඒ බැව් ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂක (පාලන) වෙත ලිඛිතව භාරදී ඇත. එය පැ. 14 වේ. එම ක්‍රියාව තුළ ඉල්ලුම්කාරියගේ වයස අවු. 60 දක්වා සේවය කිරීමේ "සුජාතක අපේක්ෂාව" පැවති බැව් පැහැදිලිය.

ඉල්ලුම්කාරිය නැවත ප්‍රශ්න විමසීම තුළ පහත සඳහන් පරිදි පිළිතුරු දුන්නාය.

ප්‍ර : රාජ්‍ය ව්‍යාපාර චක්‍රලේඛ අංක රාවයදෙ/44 අනුව විශ්‍රාම ගැන් වූවා?

උ : ඔව්.

ප්‍ර : තමා එයට අනුමැතිය දුන්නාද?

උ : නැහැ.

ප්‍ර : තමන්ට එම චක්‍රලේඛය මොකක්ද කළේ?

උ : ආයතනය විසින් බලෙන් විශ්‍රාම ගැන්වූවා. නමුත් මම කැමැත්ත දීල නැහැ. මම එකඟ වී නැහැ.

ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවෙන් වෙනත් සාක්ෂි කැඳවීමක් නොවන බව ප්‍රකාශ වූයෙන් වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ සාක්ෂිකරුවකු වූ ජයලත්ගේ නිලකර්ම මහතා නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ සාක්ෂිය සඳහා කැඳවන ලදී.

හෙතෙම සිය සාක්ෂියේදී අවු. 57 ඔබ්බට සේවා දිගුවක් ලබා දීමේදී අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය විශේෂඥ සේවා සපයන නිලධාරීන් කෙරෙහි අනුමැතිය දිය හැකි බැව් (කාර්ය සටහන් පිටු අංක 99) ප්‍රකාශ කර ඇත. වගඋත්තරකරුවන් වෙනුවෙන් සළකුණු කොට ඉදිරිපත් කරන ලද ආර් 17 ලේඛනය අනුව ආර්. ඩී. එස්. සෝමරත්න යන අයට 2008.02.04 දින වයස අවු. 60 දී විශ්‍රාම යවා ඇති බැව් පිළිගෙන ඇත. ලක්ෂ්මන් තෙන්නකෝන් නැමති අයද 2008 දී වයස අවු. 59 දී විශ්‍රාම යවා ඇති බැව් සාක්ෂ්‍යාත් කොට ඇත.

ලක්ෂ්මන් තෙන්නකෝන් නැමති නිලධාරියා 2008 වර්ෂයේදී වයස අවු. 59 දී විශ්‍රාම ගත්වා ඇති බවත්, මෙම සාක්ෂිකරු හෙළි කළේය. ඉල්ලුම්කාරිය විසින් ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය වෙත විශ්‍රාම ගැන්වීමට පෙර ඉදිරිපත් කරන ලද පැ.14 දරන ලිපිය එනම් 2008.03.24 දිනැති ලිපිය සිය අත්සන යොදා භාරගත් බව මෙම සාක්ෂිකරු පිළිගනී. එහි අත්තර්ගතය වූයේ "ආර්. පී. බන්දුමති වන මා විසින් ඉටු කළ සහ තවදුරටත් ඉටු කිරීමට හැකි සේවා අයිතිවාසිකම් වලට අගතියක් නොවන පරිදි මාගේ මුදල්මය දුෂ්කරතාවයන් හේතු කොට ගෙන සේවා පාරිතෝෂික මුදල් ලබාගත් බව කාරුණිකව දැනුම් දෙමි යන්නය". මෙම සාක්ෂිකරු වගඋත්තරකාර පාර්ශවය වෙනුවෙන් සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ඉක්බිතිව දෙපාර්ශවයේ නඩුව අවසන් කරන ලදී.

වගඋත්තරකරුගේ ලිඛිත දේශනයේදී ඉල්ලුම්කාරිය සිය වයස අවු. 60 දක්වා සේවය ලබා නොදීමට පහත සඳහන් තර්ක ගෙනහැර දක්වන ලදී.

(අ) රා.ව්‍ය.දෙ/44 හා 2007.07.31 දිනැති චක්‍රලේඛය (පැ.13) පදනම් කොට ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය නිකුත් කරන ලද කාර්යාලීය නියෝග 118 මත ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවා දිගුව ලබා දීමට ඉඩක් නැති බව ;

(ආ) පැ. 13 අනුව විශේෂඥ සේවයට අයත් නිලධාරීන් හැර ඉන් භාහිර අයවළුන්ට අවු. 57 ඔබ්බට සේවා දිගු ලබාදීමට බලධාරියා බැඳී නැති බව ;

(ඇ) සේවක අර්ථ සාධක අරමුදල්, සේවා භාර නියුක්තිකයන්ගේ අරමුදල් දීමනා සහ පාරිතෝෂික මුදල් ලබාගැනීමෙන් ඉල්ලුම්කාරිය ප්‍රතිබන්ධනය වී ඇති හෙයින්

විශ්‍රාම යාම තමාම පිළිගෙන ඇති බව ;

(ඈ) යමක් පිළිගෙන ප්‍රතිලාභ භාරගැනීමෙන් පසු එයම නැවත ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අයිතියක් නැත යන (No person can accept and reject the same instrument) Quad Approbo Non Reprobo සිද්ධාන්තයට ඉල්ලුම්කාරිය ඇතුළත් වන බව ;

(ඉ) ඉල්ලුම්කාරිය යම් "විශේෂඥ සේවකට" නොගැනෙන බව ;

(ඊ) සේවා දීර්ඝ කර ගැනීමක් සිය අයිතියක් ලෙස සැලකීමට සේකවයින්ට ඉඩක් නැති බවත්, සේවා දිගුවක් ලබාදීම ස්වාමිපක්ෂයේ අභිමතයක් බව සැලකිල්ලට ගැනීම ;

(උ) ඉල්ලුම්කාරිය අවු. 57 ඔබ්බට සේවා දිගුවක් ලබා ගැනීමට සුදුසු සේවක ගණයට අයුත් නොවූ බැවින් ඇය තුළ (Legitimate Expectation) සාධාරණ බලාපොරොත්තුවක් පැවති බවට සාධක ඉදිරිපත් නොවීම, යනාදියයි.

ඉල්ලුම්කාරියගේ ලිඛිත දේශන මත ඇයට දීර්ඝකර ගැනීමක් සඳහා සාධාරණ කරුණු පැවතියේද යන්න දැන් විමසා බලමු. ඔවුන් ඉදිරිපත් කොට ඇති කරුණු පහත පරිදි වේ.

(අ) පැ. 01 සිට පැ. 06 දක්වා ලේඛන මගින් ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය කාර්යක්ෂම හා විශිෂ්ට සේවයක් වශයෙන් සැලකිය හැකි බවත්, එකී වකවානුව තුළ සිය සේවය, හැසිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු විනය ක්‍රියාමාර්ගයක් නොපැවතීම ;

(ආ) පැ. 08 සිට පැ. 12 යන ලේඛන මත, සේවා ඇගයීම් කුලලතා සහතික දිනා ගැනීම, විදේශ පුහුණුව ලැබීම යන කරුණු මත අනෙක් අධ්‍යක්ෂවරු අභිබවා තමා විශේෂඥ සේවයකට සුදුසුකම්ලත් බව හා මෙකී කරුණු වගඋත්තරකාර පාර්ශවය අභියෝගයට ලක් නොකිරීම ;

(ඇ) රාවයදෙ/44 එනම් පැ.13 ලේඛනයේ ප්‍රතිපාදන මත විශ්‍රාම ගැන්වීම ඉල්ලුම්කාරිය භාරගත්ත ද, එසේ භාරගන්නා ලද්දේ පැ. 14 ලේඛනය මත "තවදුරටත් ඉටුකිරීමට හැකි සේවා අයිතිවාසිකම් වලට අගතියක් නොවන පරිදි " යන කරුණු මත තමා තවදුරටත් සේවයේ යෙදීමට චේතනාවක් හා සාධාරණ බලාපොරොත්තුවක් පැවති බව ;

(ඈ) වයස අවු. 57 පසුව සේවා දිගුවක් සඳහා ඉල්ලා සිටි බව ඉල්ලුම්කාරිය සිය සාක්ෂියේදී ඉදිරිපත් කළද එය වගඋත්තරකාර පාර්ශවය අභියෝගයට ලක් නොකිරීම හා එකරුණ සම්බන්ධව නිහඬ වීම ;

(ඉ) එස්. ඩී. පෙරේරා එරෙහිව ස්ටෑන්ඩර්ඩ් වාර්ට්ඩ් බැන්ක් නඩු තීන්දුව හා (ඇ) හි අඩංගු කරුණු අභියෝගයට ලක් නොකිරීම ;

(ඊ) "විශේෂඥ සේවය" කුමක්දැයි වගඋත්තරකරු නිර්වචනය කර නොතිබීමෙන් ඉල්ලුම්කාරියගේ විශිෂ්ට සේවය ඒ තුළට ඇතුළත් නොවන්නේ මන්දැයි යන පැනයට පිළිතුරු නිහඬව පැවතීම ;

- (ඵ) ඉල්ලුම්කාරිය වැඩ භාර දීමේදී තමාගේ ශ්‍රේණියට පහත් සංවර්ධන නිලධාරීවරයෙකු වෙත වැඩ භාරදීමට සිදුවීම යන කරුණු තුළ රාවාදේ/44 වගන්තියට අයත්තය අදාළ චක්‍රලේඛයේ ප්‍රතිපාදන උල්ලංඝනය කර තිබීම මෙය ආර්. 7 සිට ආර්. 14 ලේඛනය හා බැඳේ ;
- (ආ) රාවාදේ/44 යන චක්‍රලේඛය අනුව වයස අවු. 57 දී විශ්‍රාම ගැන්වීමට ඉල්ලුම්කාරිය කිසිවිටෙක හෝ එකඟතාවය පළ නොකර සිටීම. (කාර්යය සටහන් පිටු අංක 3 සිට 4, 2009.11.05 දින) ;
- (ඇ) සේවා දිගුවක් ඉල්ලා සිටියද එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හෝ ලබාදෙන බවට වගන්තියට පාර්ශ්වය කිසිදු දැන්වීමක් කර නොතිබීම ;
- (ඈ) සේවා දිගු ලබා නොදීම පාලන අධිකාරිය විසින් වැරදි සහගත ලෙස ක්‍රියාකර තිබීම පමණක් නොව අණවුකුම ව්‍යවස්ථාවේ 12(1) වැනි මූලික අයිතිවාසිකම් කඩ කිරීමක්ද වන බව යන කරුණුය.

වගන්තියට අනුවත් තර්කයන් වූයේ රාවාදේ/44 චක්‍රලේඛය මත පවත්නා ප්‍රතිපාදන මස්සේ ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවා දීර්ඝ කිරීම සඳහා ඉඩ කඩ සලසා නැති බවත්, යටෝක්ත චක්‍රලේඛය ප්‍රකාරව සේවා දිගු ලබාදීමට ඉඩකඩ සලසා ඇත්තේ විශේෂඥ කාණ්ඩයේ සේවකයන් උදෙසා පමණක් බවත් යන කරුණ සැලකිල්ලට ගනිමු. වයස අවු. 57 ඔබ්බට සේවකයෙකුට සේවය කිරීමේ ඉඩකඩ අසුරා ඇතත් එවන් පීඩාවකට පත්වන යම් සේවක කොටස් කෙරෙහි කිසියම් වෙනත් සහනයක් සැලසීමට එම චක්‍රලේඛයේ නිර්මාතෘවරුන් කිසිදු සැලකිල්ලක් දක්වා නොමැති බවද පෙනේ.

මෙකී චක්‍රලේඛය මගින් එහි නිර්මාතෘවරුන් සේවයට ඇතුළුවන ආධුනිකයින් හට වැඩි රැකියා ඉඩකඩ ලබාදීමේ අරමුණින් ක්‍රියා කලා විය හැක. එහෙත් වයස අවු. 57 යනු යම් සේවකයෙකුගේ අත්දැකීම් බහුල බව හා සේවා පළපුරුද්ද, ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය ආදී කරුණු සැලකිල්ලට ගත් කළ සේවය පක්ෂයට වඩාත් විපුල දායක කාලපරිච්ඡේදය ලෙස සැලකිය යුතු බව මාගේ හැඟීම වේ.

කෙසේ වෙතත් මෙම විනිශ්චිත කරුණේදී ඉල්ලුම්කාරිය සිය විශ්‍රාම යන දිනට පෙර සේවා දිගුවක් ඉල්ලා ඇත. එය වගන්තියට පාර්ශ්වයද පිළිගනී. ඉදිරිපත් කරන ලද ලේඛන මගින්ද එය තහවුරු වේ. ඒ සඳහා කිසිදු ප්‍රතිචාරයක් දැක්වීමට වගන්තියට පාර්ශ්වය උනන්දුවක් දක්වා නොමැති බව පැහැදිලිය.

තව ද ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය විශේෂඥ ගණයේද, එසේ නොවන්නේද යන්න නිර්වචනය කිරීමට වගන්තියට පාර්ශ්වය අපොහොසත් වී ඇති බැවින් ඉල්ලුම්කාරියට අගතියක් සිදු වී ඇතැයි හැඟේ. ඉල්ලුම්කාරිය තමා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය තුළ විශේෂඥ සේවාවක නිරත වූ බැව් ඇතේ සේවා සහතික, සේවා ඇගයීම්, විශේෂ පුහුණු සඳහා සහභාගි වීම්, ත්‍යාග හා සහතික දිනා ගැනීම් මගින් ඔප්පු කොට ඇත. සේවක අර්ථසාධක ප්‍රතිලාභ භාරගැනීම, පාරිභෝගික මුදල් සහ සේවා භාර අරමුදල් ආදී දේ භාරගෙන විශ්‍රාම යෑම හේතුවෙන් ඉල්ලුම්කාරිය ප්‍රතිබන්ධනය වී ඇතැයි යන වගන්තියට අනුවත් තර්කය බිඳී යනුයේ පහත කරුණු මතය.

- (i) "පැ.14" ලේඛනය මගින් "සිය සේවා අයිතිවාසිකම් වලට අහිතියක් නොවන පරිදි" විශ්‍රාම යවන බව ලිඛිතව ගොවි ජන රක්ෂණ මණ්ඩලයට දන්වා තිබීම ;
- (ii) කල් වේලා ඇතිවම ඉල්ලුම්කාරිය වගන්තියට පාර්ශ්වය වෙත මෙන්ම ගරු ජනාධිපතිතුමා වෙතද තම සේවා දීර්ඝ කරවා ගැනීම සඳහා අයදුම් කර සිටීම ;
- (iii) මෙම (i) හා (ii) යන කරුණු මත Auad Approbo Non Reprobo යන සිද්ධාන්තය බිඳ තිබීම ;
- (iv) ඉහත (i) හා (ii) හි සඳහන් ක්‍රියා පටිපාටි මගින් ඉල්ලුම්කාරියගේ චේතනාව තුළ සුජාතක හා සාධාරණ බලාපොරොත්තුවක් මෙම ප්‍රදානය ලබා දෙන තෙක් පැවති බව ආදියයි.

වගන්තියට අයත්තයට ඉල්ලුම්කාරියගේ රාජකාරි භාරදීමට ඇයට සමාන ශ්‍රේණියේ වෙනත් සේවකයෙක් හෝ නොවූ බවට පැහැදිලි සාක්ෂිය වනුයේ ආයතනයේ සංවර්ධන නිලධාරියෙකු වෙත ඇයගේ රාජකාරි භාරදීමට සිදුවීම වේ.

ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයේ පාලක මණ්ඩලය විසින් තම මණ්ඩලය තුළ "විශේෂඥ සේවය" යන්න කෙබඳු දැයි මෙතෙක් නිර්වචනය කොට නොමැත. එසේ නම් ඉල්ලුම්කාරි පාර්ශ්වයේ මෙම විභාගයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු හා තර්ක මත මෙම ඉල්ලුම්කාරිය යටෝක්ත මණ්ඩලයේ විශේෂඥ සේවයේ යෙදී සිටියේ යැයි උපකල්පනය කළ හැක.

උක්ත කරුණු සැලකිල්ලට ගත් කළ කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලයේ සහකාර අධ්‍යක්ෂිකා තනතුරෙහි සේවය කරමින් සිටි ආර්. පී. බන්දුමති මහත්මිය වයස අවුරුදු හැට (60) දක්වා සේවය කිරීමේ අවස්ථාව අහිමි කරමින් 2008.03.02 සිට සේවයෙහි විශ්‍රාම ගැන්වීම හේතුවෙන් ඇයට යම් අසාධාරණයක් සිදුව ඇතැයි මම නිගමනය කරමි.

එසේ හෙයින්—

- (i) ආසන්න පාඩුව, අනාගත පාඩුව
- (ii) අහිමි වන විශ්‍රාම ප්‍රතිලාභ වල වටිනාකම ආදිය ඉතා මද වශයෙන් සැලකිල්ලට ගෙන ;

කෘෂිකාර්මික හා ගොවිජන රක්ෂණ මණ්ඩලය විසින් රුපියල් දෙලක්ෂ (රු.200,000/-) වන්දියක් හා රුපියල් විසිපන්දහක (රු.25,000/-) ගාස්තුවක් ද ගෙවීමෙන් සහනය සැලසිය යුතු බවද තීරණය කරමි. මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ වූ දින සිට එක් ලිත් මසක් තුළ ක්‍රියාත්මක විය යුතු යැයි ද තීරණය කරමි.

මෙම ප්‍රදානය සාධාරණ හා යුක්තිසහගත බවද මම ප්‍රකාශ කරමි.

එස්. කාරියවසම්,
කාර්මික අධිකරණයේ
බේරුම්කාර මණ්ඩලයේ සාමාජික.

2010 ක් වූ ඔක්තෝබර් මස 28 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

01-362